ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 6.9.2000
COM(2000) 549 τελικό

Σύσταση για

ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ

..

(υποβλήθηκε από την Επιτροπή)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Τον Φεβρουάριο του 2000 το Συμβούλιο εξέδωσε το πρώτο σύνολο συστάσεων σχετικά με την εφαρμογή των πολιτικών των κρατών μελών για την απασχόληση, σύμφωνα με το άρθρο 128 παράγραφος 4. Σκοπός ήταν να εστιαστεί η προσοχή στους τομείς προτεραιότητας και να παρασχεθεί υποστήριξη και καθοδήγηση στα κράτη μέλη κατά την εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών για την απασχόληση.

Τα εθνικά σχέδια δράσης, που υπέβαλαν τα κράτη μέλη τον Μάιο, δίνουν μια καθαρή εικόνα για το πώς εφαρμόστηκαν στην πράξη αυτές οι πρώτες συστάσεις. Η εμπειρία του τελευταίου χρόνου δείχνει ότι οι συστάσεις ήταν χρήσιμες διότι βοήθησαν τα κράτη μέλη να εστιάσουν τις προσπάθειες τους σε εκείνες της πτυχές της αγοράς εργασίας όπου διαπιστώθηκε ότι οι επιδόσεις ήταν χαμηλότερες του επιπέδου που έχει επιτευχθεί σε άλλες χώρες μέσα στην Ένωση.

Η σύσταση αυτή αξιοποιεί τα πορίσματα από την εξέταση στην οποία υπέβαλε η Επιτροπή τα εθνικά σχέδια δράσης. Είναι μέρος μιας δέσμης εγγράφων που περιλαμβάνει το σχέδιο κοινής έκθεσης για την απασχόληση 2000 όπου αναπτύσσονται λεπτομερώς τα αποτελέσματα της εξέτασης αυτής, και την πρόταση απόφασης του Συμβουλίου για τις κατευθυντήριες γραμμές για το 2001. Η Επιτροπή μερίμνησε ιδιαιτέρως για την εξασφάλιση της συνοχής μεταξύ αυτών των συστάσεων για την απασχόληση και των γενικών προσανατολισμών των οικονομικών πολιτικών.

Η σύσταση αυτή εντοπίζει τις βασικές προκλήσεις για την αγορά εργασίας που αντιμετωπίζει κάθε κράτος μέλος και συνιστά τις κατάλληλες κατευθύνσεις για δράση προκειμένου να υποστηριχτούν τα κράτη μέλη στις προσπάθειες τους για την αποτελεσματική αντιμετώπιση αυτών των προκλήσεων, στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής στρατηγικής για την απασχόληση.

Οι φετινές συστάσεις διαφέρουν από τις συστάσεις των τελευταίων ετών ως προς ορισμένα ζητήματα έτσι ώστε να αντανακλούν:

- πρώτον, την έκταση στην οποία το κάθε κράτος μέλος ξεχωριστά ανταποκρίθηκε στις συστάσεις, ειδικότερα μέσα στο πλαίσιο των συνθηκών που επικρατούν στη δική του αγορά εργασίας·

- δεύτερον, την εξέλιξη της διαδικασίας του Λουξεμβούργου, ειδικότερα υπό το φως των συμπερασμάτων των Ευρωπαϊκών Συμβουλίων της Λισσαβώνας και της Φέιρα, που έδωσαν εκ νέου έμφαση στο ρόλο που διαδραματίζει μια ενεργητική πολιτική για την απασχόληση κατά τη διαμόρφωση μιας οικονομίας βασισμένης στη γνώση.

Η ανταπόκριση των κρατών μελών στις συστάσεις κρίνεται γενικά θετική παρ' όλο που ήταν μάλλον άνιση καθώς υπάρχουν διάφορα στάδια υλοποίησης και συμμόρφωσης με τις κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση. Οι διαφορές αυτές μελετήθηκαν με μεγάλη προσοχή κατά την επανεξέταση των συστάσεων. Η Επιτροπή είχε να επιλέξει μεταξύ τριών εναλλακτικών προτάσεων:

(1) Η σύσταση πρέπει να διατηρηθεί διότι τα μέτρα που έλαβε το κράτος μέλος σχετικά με αυτήν ήταν σαφώς ανεπαρκή.

(2) Η σύσταση πρέπει να τροποποιηθεί ώστε να ληφθεί υπόψη η πρόοδος που σημείωσε το κράτος μέλος το οποίο καλείται να συνεχίσει να καταβάλει προσπάθειες ή να παρακολουθήσει την πρόοδο και να αξιολογήσει τον αντίκτυπο. Αυτή είναι η σωστή

αντιμετώπιση για εκείνες τις περιπτώσεις όπου τα μέτρα που έλαβαν τα κράτη μέλη ανταποκρίνονται μόνο μερικώς στη σύσταση και χρειάζονται μεγαλύτερες προσπάθειες, ή στην περίπτωση που έχει καταρτιστεί ένα συνεκτικό σχέδιο αλλά τα αποτελέσματα θα είναι ορατά μόνο μεσοπρόθεσμα ή μακροπρόθεσμα.

(3) Η σύσταση πρέπει να καταργηθεί διότι τα μέτρα που έλαβε το κράτος μέλος είναι επαρκή.

Οι περισσότερες από τις 52 υπάρχουσες συστάσεις διατηρήθηκαν είτε ακέραιες είτε τροποποιημένες, αφού η υλοποίησή τους υπερβαίνει το χρονικό πλαίσιο ενός μόνο έτους και απαιτεί παρακολούθηση της προόδου και αξιολόγηση του αντικτύπου μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα. Οκτώ συστάσεις αποσύρθηκαν διότι οι πρωτοβουλίες που έλαβαν τα κράτη μέλη και τα τεκμήρια από τα εθνικά σχέδια δράσης για την απασχόληση παρέχουν ικανοποιητικές απαντήσεις και έχει επιτευχθεί σαφής πρόοδος. Οι συστάσεις αυτές αφορούν:

- τον τομέα των υπηρεσιών και τις δυνατότητες του για τη δημιουργία θέσεων εργασίας στο Βέλγιο, Γερμανία, Ιρλανδία και Ιταλία·
- την ανάγκη να μειωθούν οι διοικητικές επιβαρύνσεις για τις εταιρείες στην Ισπανία·
- την εξέλιξη του συστήματος στατιστικής παρακολούθησης στη Γερμανία και το Ηνωμένο Βασίλειο·
- την προώθηση της συνεργασίας των κοινωνικών εταίρων στη Γαλλία.

Επιπλέον έχουν συμπεριληφθεί ορισμένες νέες συστάσεις για να αντιμετωπιστούν δύο ζητήματα που απαιτούν αυξανόμενη προσοχή λόγω του πρόσφατου πλαισίου των κοινωνικών και οικονομικών αλλαγών και του αυξανόμενου αντικτύπου από την αναδυόμενη κοινωνία της γνώσης:

- Η στρατηγική προσέγγιση για τους άξονες. Παρά τις σημαντικές προσπάθειες που καταβάλλονται για την εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών για την απασχόληση, ορισμένα κράτη μέλη δεν έχουν ακόμα υιοθετήσει μια σφαιρική προσέγγιση για τη χάραξη και την υλοποίηση της στρατηγικής για την απασχόληση. Αυτό φαίνεται από τη μη ισόρροπη μεταχείριση των τεσσάρων αξόνων των κατευθυντήριων γραμμών για την απασχόληση στα εθνικά σχέδια δράσης. Συνεπώς, ορισμένα κράτη μέλη ενθαρρύνονται να υιοθετήσουν μια περισσότερο στρατηγική προσέγγιση στην κατάρτιση των εθνικών σχεδίων δράσης τους και να εξετάσουν πώς θα μπορούσαν να βελτιώσουν το συνδυασμό πολιτικών που χρησιμοποιούν για να επιτύχουν τα μέγιστα αποτελέσματα.

    - Δια βίου μάθηση. Ενώ η δια βίου μάθηση διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στις πολιτικές για την απασχόληση, όπως τονίζεται στα συμπεράσματα της συνόδου κορυφής της Λισσαβώνας, η δράση των κρατών μελών σε ό,τι αφορά τις πολιτικές στον τομέα αυτόν παραμένει μάλλον μέτρια. Τα περισσότερα κράτη μέλη δεν διαθέτουν εμπεριστατωμένο πλαίσιο πολιτικής το οποίο να συνοδεύεται από συγκεκριμένους στόχους, όπως ζητά η νέα κατευθυντήρια γραμμή για τη διά βίου μάθηση που εισήχθη το 1999 για να αντιμετωπιστούν οι προκλήσεις μιας κοινωνίας βασισμένης στη γνώση. Η Επιτροπή θεωρεί συνεπώς ότι η πρόοδος στον τομέα αυτόν χρειάζεται παρακολούθηση. Οι συστάσεις στον τομέα αυτόν θα βοηθήσουν τα κράτη μέλη να αντιμετωπίσουν τα κενά στις δεξιότητες και να ευθυγραμμίσουν τα συστήματα εκπαίδευσης και κατάρτισης με τις ανάγκες της αγοράς εργασίας.

- Άλλα ζητήματα που αναδύονται και αφορούν την αγορά εργασίας θα μπορούσαν να καλυφθούν από την παρούσα σύσταση. Ένα παράδειγμα είναι οι διευρυνόμενες περιφερειακές ανισότητες ως προς την απασχόληση που παρατηρούνται σε μερικά κράτη μέλη. Ενώ το ζήτημα αυτό εξετάστηκε στην κοινή έκθεση για την απασχόληση 2000 και στις αναθεωρημένες κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση το 2001, η εξέταση του ενδεχομένου να συμπεριληφθεί το ζήτημα αυτό στις συστάσεις σχετικά με την πολιτική για την απασχόληση θα γίνει στο μέλλον.

Παράρτημα 1

Σύγκριση των συστάσεων του Συμβουλίου το 1999 και το 2000

	Αριθμός συστάσεων του Συμβουλίου:					
	Εγκρίθηκαν το 1999	Προτείνονται το 2000	Παραμένουν το 2000	Τροποποιούνται το 2000	Αποσύρονται το 2000	Νέες συστάσεις το 2000
Βέλγιο	4	5	0	3	1	2
Δανία	2	3	0	2 (μία σύσταση του 1999 έχει χωριστεί σε δύο)	0	0
Γερμανία	5	5	1	2	2	2
Ελλάδα	6	6	1	5 (2 συγχωνεύτηκαν σε μία)	0	1
Ισπανία	4	5	0	3 (συγχωνεύτηκαν σε δύο συστάσεις)	1	3
Γαλλία	4	5	0	3	1	2
Ιρλανδία	3	2	0	2	1	0
Ιταλία	5	5	0	4 (2 συγχωνεύτηκαν σε μία)	1	2
Λουξεμβούργο	2	3	0	2 (συγχωνεύτηκαν σε μία σύσταση)	0	2
Κάτω Χώρες	2	2	0	2	0	0
Αυστρία	3	3	0	3	0	0
Πορτογαλία	3	4	0	3	0	1
Φινλανδία	3	3	0	3	0	0
Σουηδία	2	3	0	2	0	1
Ηνωμένο Βασίλειο	4	4	0	3 (δύο συστάσεις του 1999 συγχωνεύτηκαν σε μία)	1	2
Σύνολο	52	58	2	42	8	18

Παράρτημα 2

Κατάλογος συστάσεων που καταργήθηκαν

Βέλγιο

Να εγκρίνει και να εφαρμόσει συνεκτικές στρατηγικές, οι οποίες να περιλαμβάνουν κανονιστικά και φορολογικά μέτρα καθώς και μέτρα για την αγορά εργασίας, με στόχο να αξιοποιήσει επαρκέστερα το δυναμικό για τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης στον τομέα παροχής υπηρεσιών.

Γερμανία

Να εγκρίνει και να εφαρμόσει συνεκτική στρατηγική για την αξιοποίηση του δυναμικού απασχόλησης στον τομέα παροχής υπηρεσιών, η οποία να περιλαμβάνει κανονιστικά, φορολογικά και άλλα μέτρα με σκοπό τη μείωση των επιβαρύνσεων για τη σύσταση νέων επιχειρήσεων.

Να λάβει τα κατάλληλα μέτρα για τη βελτίωση και την προσαρμογή του στατιστικού της συστήματος ώστε να παρέχει στοιχεία συγκρίσιμα με τους δείκτες της κοινής πολιτικής έως το 2000. Η Γερμανία πρέπει να εξετάσει την καθιέρωση τριμηνιαίας έρευνας του εργατικού δυναμικού βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 577/98 του Συμβουλίου.

Ισπανία

Να εγκρίνει και να εφαρμόσει συνεκτικές στρατηγικές, οι οποίες να περιλαμβάνουν κανονιστικά, φορολογικά και άλλα μέτρα με στόχο τον περιορισμό των διοικητικών επιβαρύνσεων των επιχειρήσεων, προκειμένου να τονώσει το επιχειρηματικό πνεύμα και να αξιοποιήσει το δυναμικό για δημιουργία περισσότερο σταθερών θέσεων απασχόλησης στον τομέα παροχής υπηρεσιών.

Γαλλία

Να ενισχύσει την κοινωνική εταιρική σχέση με στόχο την ανάπτυξη σφαιρικής προσέγγισης όσον αφορά τον εκσυγχρονισμό της οργάνωσης της εργασίας.

Ιρλανδία

Να εξακολουθήσει να εφαρμόζει προσφάτως δρομολογηθείσες πολιτικές, οι οποίες περιλαμβάνουν κανονιστικά, εκπαιδευτικά και φορολογικά μέτρα, προκειμένου να αξιοποιήσει το δυναμικό ανάπτυξης της απασχόλησης στον τομέα υπηρεσιών.

Ιταλία

Να εξακολουθήσει, ιδίως στο Νότο, να καταβάλει προσπάθειες για την ελάφρυνση της διοικητικής επιβάρυνσης των επιχειρήσεων και την αξιοποίηση του δυναμικού του τομέα των υπηρεσιών για τη δημιουργία θέσεων εργασίας.

Ηνωμένο Βασίλειο

Να αναβαθμίσει το καθεστώς στατιστικής επιτήρησης ώστε να είναι διαθέσιμοι οι δείκτες πολιτικής για την πρόληψη και την ενεργοποίηση πριν από το 2000 βάσει των συμπεφωνημένων ορισμών και μεθόδων.

Σύσταση για

ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 128 παράγραφος 4,

τις 15 εκθέσεις εφαρμογής για το 2000 που υπέβαλαν τα κράτη μέλη, οι οποίες περιλαμβάνουν την εκτέλεση των εθνικών σχεδίων δράσης για την απασχόληση το 1999 και περιγράφουν τις προσαρμογές που έγιναν στα σχέδια προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι αλλαγές οι οποίες επήλθαν βάσει των κατευθυντήριων γραμμών για το 2000,

τη σύσταση του Συμβουλίου, της 14ης Φεβρουαρίου 2000, σχετικά με την εφαρμογή των πολιτικών των κρατών μελών για την απασχόληση,

τη σύσταση της Επιτροπής, της 6ης Σεπτεμβρίου 1999,

τη γνώμη της επιτροπής για την οικονομική πολιτική, της 4ης Οκτωβρίου 2000, σχετικά με την παρούσα σύσταση,

τη γνώμη της επιτροπής για την απασχόληση, της 5ης Οκτωβρίου 2000, σχετικά με την παρούσα σύσταση,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Το Συμβούλιο ενέκρινε τις κατευθυντήριες γραμμές για το 1998, 1999 και 2000, με το ψήφισμα της 15ης Δεκεμβρίου 1997 και της 22ας Φεβρουαρίου 1999 και με την απόφαση της 13ης Μαρτίου 2000[1].

(2) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Λισσαβώνας, της 23ης και 24ης Μαρτίου 2000, συμφώνησε για μια συνολική στρατηγική υπέρ της απασχόλησης, της οικονομικής μεταρρύθμισης και της κοινωνικής συνοχής, ως μέρος μιας κοινωνίας βασισμένης στη γνώση, δεσμεύτηκε για τη δημιουργία των προϋποθέσεων για πλήρη απασχόληση και τόνισε τη σημασία της δια βίου μάθησης.

(3) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Φέιρα, που πραγματοποιήθηκε στις 19 και 20 Ιουνίου 2000, τόνισε τον προεξάρχοντα ρόλο που οι κοινωνικοί εταίροι καλούνται να

---

[1] ΕΕ L 72, 21.3.2000, σ. 15.

διαδραματίσουν στον εκσυγχρονισμό της οργάνωσης της εργασίας, τη διά βίου μάθηση και την αύξηση του ποσοστού απασχόλησης, ειδικότερα των γυναικών.

(4) Το Συμβούλιο ενέκρινε τη σύσταση για τους γενικούς προσανατολισμούς των οικονομικών πολιτικών στις 19 Ιουνίου 2000 και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, της 17ης Ιουνίου 1997, συμφώνησε για την έκδοση ψηφίσματος σχετικά με το σύμφωνο σταθερότητας και ανάπτυξης βάσει του οποίου τα κράτη μέλη αναλαμβάνουν ορισμένες δεσμεύσεις.

(5) Η κοινή έκθεση για την απασχόληση του 2000, η οποία εκπονήθηκε από κοινού με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, περιγράφει την κατάσταση της απασχόλησης στην Κοινότητα και εξετάζει την αναληφθείσα από τα κράτη μέλη δράση για την εφαρμογή της πολιτικής για την απασχόληση σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές.

(6) Το Συμβούλιο θεωρεί ότι είναι πρόσφορο, υπό το φως της εξέτασης της εφαρμογής από τα κράτη μέλη των πολιτικών για την απασχόληση, να διατυπώσει συστάσεις· οι συστάσεις αυτές θα πρέπει να χρησιμοποιούνται με φειδώ, να εστιάζονται σε θέματα προτεραιότητας και να βασίζονται σε έγκυρη και ακριβή ανάλυση.

(7) Κατά τη συμπλήρωση της δράσης που αναλαμβάνουν τα κράτη μέλη με σκοπό την επίτευξη πλήρους απασχόλησης, θα πρέπει να γίνονται σεβαστές οι αρμοδιότητες των κρατών μελών.

(8) Το Συμβούλιο αναγνωρίζει τις σημαντικές προσπάθειες που έχουν ήδη καταβάλει τα κράτη μέλη για την εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών για την απασχόληση και της σύστασης του Συμβουλίου, της 14ης Φεβρουαρίου 2000[2]· κατά την αξιολόγηση του αντικτύπου των πολιτικών αυτών, πρέπει να συνεκτιμηθεί η πολυετής προοπτική των κατευθυντήριων γραμμών για την απασχόληση.

(9) Για την εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών για την απασχόληση, τα κράτη μέλη καλούνται να αναπτύξουν μια σφαιρική στρατηγική προσέγγιση για τη χάραξη και την υλοποίηση των πολιτικών για την απασχόληση.

(10) Η ανάπτυξη και υλοποίηση της διά βίου μάθησης έχει μεγάλη σημασία για την ανάπτυξη μιας ανταγωνιστικής και δυναμικής κοινωνίας που θα βασίζεται στη γνώση και απαιτεί δράση από τις δημόσιες αρχές, τις επιχειρήσεις και τους κοινωνικούς εταίρους.

(11) Για την αντιμετώπιση της ανεργίας των νέων, η οποία αποτελεί μακροχρόνιο πρόβλημα για τις περισσότερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όλοι οι νέοι πρέπει να έχουν τη δυνατότητα εισόδου στον κόσμο της εργασίας προτού συμπληρώσουν έξι μήνες ανεργίας.

(12) Για την πρόληψη της μακροχρόνιας ανεργίας των ενηλίκων, η οποία αφορά σχεδόν το ήμισυ των ανέργων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πρέπει να προσφερθεί σε όλους τους ενήλικους ανέργους ένα νέο ξεκίνημα προτού συμπληρώσουν 12 μήνες ανεργίας.

(13) Είναι σημαντικό να μειωθούν τα αντικίνητρα για την απασχόληση τα οποία περιέχονται στα φορολογικά συστήματα ή τα συστήματα παροχών προκειμένου να

---

[2] ΕΕ C [...], [...], σ. [...]

εξασφαλιστούν μεγαλύτερα ποσοστά συμμετοχής των γυναικών και των μεγαλύτερης ηλικίας εργαζομένων.

(14) Χρειάζονται βελτιώσεις στο επιχειρησιακό περιβάλλον και καλύτερα εφόδια για όσους αναλαμβάνουν επιχειρηματικές δραστηριότητες ώστε να τονωθεί η δημιουργία θέσεων εργασίας με όλο και πιο δυναμικές επιχειρήσεις.

(15) Πρέπει να διαμορφωθούν οι συνθήκες-πλαίσιο για την αξιοποίηση του δυναμικού αύξησης της απασχόλησης στον τομέα της παροχής υπηρεσιών.

(16) Η σταθερή δημιουργία θέσεων εργασίας απαιτεί πιο φιλικά προς την απασχόληση φορολογικά συστήματα στο πλαίσιο των οποίων η σημερινή μεγάλη επιβάρυνση της εργασίας θα μετατοπίζεται σε εναλλακτικές πηγές φορολογικού εισοδήματος, όπως η ενέργεια και το περιβάλλον.

(17) Η τοπική δράση για την απασχόληση συμβάλει στην επίτευξη των στόχων της ευρωπαϊκής στρατηγικής για την απασχόληση.

(18) Η θέσπιση εταιρικών σχέσεων σε όλα τα κατάλληλα επίπεδα είναι καθοριστικής σημασίας για τον εκσυγχρονισμό της οργάνωσης της εργασίας και την προαγωγή της προσαρμοστικότητας των επιχειρήσεων και των εργαζομένων σε αυτές.

(19) Οι διαφορές μεταξύ των δύο φύλων στην αγορά εργασίας, ιδιαίτερα όσον αφορά την απασχόληση, την ανεργία και τις αμοιβές, καθώς και ο διαχωρισμός λόγω φύλου σε διάφορους κλάδους και επαγγέλματα απαιτούν σφαιρικές στρατηγικές για την ενσωμάτωση της διάστασης των φύλων στις πολιτικές και στα μέτρα για τη βελτίωση του συνδυασμού εργασίας και οικογένειας.

Απευθύνει σε κάθε κράτος μέλος τις συστάσεις που διατυπώνονται στο Παράρτημα.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

I. ΒΕΛΓΙΟ

Προβλήματα στις επιδόσεις ως προς την απασχόληση

Η βελγική αγορά εργασίας βελτιώθηκε το 1999 σημειώνοντας ιδιαίτερη μεγάλη αύξηση του ποσοστού απασχόλησης και μείωση του ποσοστού της ανεργίας κάτω από το μέσο όρο για την ΕΕ. Ωστόσο ο ρυθμός αύξησης της απασχόλησης επιβραδύνθηκε και ήταν κάτω από το μέσο όρο της ΕΕ ενώ οι μακροχρόνιες προκλήσεις έχουν αντιμετωπιστεί μόνο μερικώς.

– Οι εισροές στη μακροχρόνια ανεργία είναι υψηλές, όπως και τα αποθέματα των μακροχρόνια ανέργων, οι οποίοι αποτελούσαν ακόμα το 1999 το 5,0% του εργατικού δυναμικού.

– Η συμμετοχή στην απασχόληση είναι χαμηλή για τους μεγαλύτερης ηλικίας εργαζομένους (12 ποσοστιαίες μονάδες κάτω από το μέσο όρο της ΕΕ) ιδίως για τα άτομα ηλικίας άνω των 55 ετών και το ποσοστό απασχόλησης αυτής της κατηγορίας (24,7%) είναι ακόμα το χαμηλότερο στην Ένωση.

– Το μέσο φορολογικό βάρος της εργασίας παραμένει ένα από τα υψηλότερα στην ΕΕ.

– Εμφανίζονται ελλείμματα εργατικού δυναμικού και ειδικοτήτων ενώ παραμένουν μεγάλες οι περιφερειακές ανισότητες ως προς την ανεργία.

Ύστερα από ανάλυση της κατάστασης, φαίνεται ότι απαιτούνται περισσότερες προσπάθειες για τις κατευθυντήριες γραμμές και τις συστάσεις σχετικά με: την υλοποίηση μιας προληπτικής πολιτικής· την επανεξέταση των φορολογικών συστημάτων και των συστημάτων παροχών· την καλύτερη συνεργασία μεταξύ των αρχών που είναι αρμόδιες για την αγορά εργασίας· τη μείωση του φορολογικού βάρους της εργασίας και την ανάπτυξη της δια βίου μάθησης.

Το Βέλγιο συνεπώς πρέπει:

(1) Να εντείνει τις προσπάθειες του για την υλοποίηση μιας νέας εξατομικευμένης προσέγγισης όλων των νέων ανέργων με σκοπό να τους παρέχει μια ευκαιρία προτού συμπληρώσουν έξι μήνες στην ανεργία· να προχωρήσει αποφασιστικά στο σχεδιασμό και τη δρομολόγηση της εφαρμογής ενός πρόσφορου συστήματος έγκαιρης παρέμβασης για τους ενήλικους ανέργους.

(2) Να συνεχίσει να εξετάζει τα αντικίνητρα που μπορεί να παρέχουν τα συστήματα φόρων και παροχών για τη συμμετοχή στην αγορά εργασίας, ιδίως εκείνα τα αντικίνητρα που αφορούν τους εργαζομένους μεγαλύτερης ηλικίας. Το Βέλγιο πρέπει ειδικότερα να παρακολουθεί στενά τα μέτρα για την πρόληψη της πρόωρης συνταξιοδότησης των εργαζομένων και να εξετάσει το ενδεχόμενο ενίσχυσης των αντικινήτρων στον τομέα αυτόν.

(3) Να συνεχίσει τις προσπάθειες για την ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ των διαφόρων αρχών που είναι υπεύθυνες για την αγορά εργασίας ώστε να ολοκληρωθεί και να διασφαλιστεί ο συντονισμός μεταξύ των διαφόρων ενεργητικών μέτρων.

(4) Να εξακολουθήσει να εφαρμόζει και να παρακολουθεί τα μέτρα για τη μείωση του φορολογικού βάρους της εργασίας ώστε να ενθαρρυνθούν οι εργαζόμενοι να καταλάβουν μία θέση εργασίας αλλά και οι εργοδότες να προβούν σε προσλήψεις, και να παρακολουθήσει στενά τον αντίκτυπο από τη μείωση των εισφορών της κοινωνικής ασφάλισης.

(5) Να αναπτύξει και να υλοποιήσει μια σφαιρική στρατηγική για τη διά βίου μάθηση ώστε να αποτραπεί το έλλειμμα δεξιοτήτων και να εξασφαλιστεί μια καλύτερη βάση για τη δημιουργία μιας οικονομίας και κοινωνίας που θα βασίζονται στη γνώση.

II. ΔΑΝΙΑ

Προβλήματα στις επιδόσεις στον τομέα της απασχόλησης

Η κατάσταση της αγοράς εργασίας παραμένει πολύ θετική αφού η Δανία έχει τα υψηλότερα ποσοστά απασχόλησης τόσο ανδρών όσο και γυναικών στην ΕΕ, και ένα από τα χαμηλότερα ποσοστά ανεργίας. Οι βασικές προκλήσεις για τη Δανία παραμένουν:

– Να επεκτείνει το υπάρχον εργατικό δυναμικό ενθαρρύνοντας τους εργαζομένους να παραμένουν για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα στην απασχόληση και περιορίζοντας τον αριθμό των ατόμων σε ηλικία εργασίας που λαμβάνουν παροχές της κοινωνικής πρόνοιας.

– Να επιτύχει μεγαλύτερη ισορροπία μεταξύ γυναικών και ανδρών σε όλα τα επαγγέλματα.

Ύστερα από ανάλυση της κατάστασης, φαίνεται ότι απαιτούνται περισσότερες προσπάθειες για τις κατευθυντήριες γραμμές και τις συστάσεις σχετικά με: τη μείωση του φορολογικού βάρους της εργασίας· την ενθάρρυνση των εργαζομένων ώστε να παραμένουν ενεργά μέλη του εργατικού δυναμικού για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα· την ένταξη των άνεργων γυναικών και τη μείωση του βαθμού του διαχωρισμού της αγοράς εργασίας λόγω φύλου.

Η Δανία συνεπώς πρέπει:

(1) Να συνεχίσει και να παρακολουθεί στενά την υλοποίηση των τρεχουσών μεταρρυθμίσεων για τη μείωση της συνολικής φορολογικής επιβάρυνσης της εργασίας, ιδίως αυτής των χαμηλών εισοδημάτων.

(2) Να αυξήσει τα κίνητρα για την ανάληψη μιας θέσης εργασίας ή την παραμονή σε αυτήν και να συνεχίσει να παρακολουθεί στενά τις μεταρρυθμίσεις για τα συστήματα πρόωρης συνταξιοδότησης υπό το φως της ανάγκης για αύξηση της προσφοράς εργασίας.

(3) Να συνεχίσει να καταβάλει προσπάθειες για μια ουσιαστικότερη προσέγγιση σχετικά με την ενσωμάτωση της διάστασης του φύλου και για μια σφαιρική στρατηγική με στόχο τη μείωση των σημερινών επιπέδων επαγγελματικού διαχωρισμού λόγω φύλου στην αγορά εργασίας.

III. ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Προβλήματα στις επιδόσεις στον τομέα της απασχόλησης

Καθώς η γερμανική οικονομία συνεχίζει να ανακάμπτει, η αντιστροφή των τάσεων στην απασχόληση γίνεται σαφέστερη και η ανεργία έχει μειωθεί περαιτέρω καθώς οι συνέπειες από την επανένωση της Γερμανίας συνεχίζουν να είναι αισθητές. Στις βασικές προκλήσεις που αντιμετωπίζει ακόμα η αγορά εργασίας στη Γερμανία περιλαμβάνονται:

– η αργή απορρόφηση των απωλειών σε θέσεις εργασίας που καταγράφηκαν στο μεγαλύτερο μέρος της δεκαετίας του ενενήντα (-1,2% ετησίως κατά την περίοδο 1991-1998)· και οι μεγάλες διαφορές μεταξύ των περιφερειών στα ποσοστά ανεργίας, σε βάρος κατά κύριο λόγο των νέων κρατιδίων·

– το σταθερό υψηλό ποσοστό της μακροχρόνιας ανεργίας, το οποίο ανέρχεται στο 4,4% του εργατικού δυναμικού·

– παρά τις πρόσφατες μεταρρυθμίσεις, ένα από τα υψηλότερα συνολικά ποσοστά φορολογικού βάρους της εργασίας στην ΕΕ·

– το μικρό ποσοστό ατόμων ηλικίας μεταξύ 50 και 64 ετών που εργάζονται ακόμη (περίπου 37%), γεγονός που υποδηλώνει την ύπαρξη πρόσθετου αναξιοποίητου δυναμικού απασχόλησης και την ανάγκη για μια δυναμικότερη σφαιρική πολιτική για τη διά βίου μάθηση που θα τονώσει την απασχολησιμότητα του εργατικού δυναμικού.

Ύστερα από ανάλυση της κατάστασης, φαίνεται ότι απαιτούνται περισσότερες προσπάθειες για την εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών και των συστάσεων σχετικά με: τη μείωση του φορολογικού βάρους της εργασίας· τις προληπτικές πολιτικές· το σύστημα φόρων/παροχών, ιδίως για τους εργαζομένους μεγαλύτερης ηλικίας· τη διά βίου μάθηση και τις ίσες ευκαιρίες.

Η Γερμανία συνεπώς πρέπει:

1. Να συνεχίσει και να παρακολουθήσει τις προσπάθειες για τη μείωση του φορολογικού βάρους της εργασίας μέσω της μείωσης των φόρων και των εισφορών της κοινωνικής ασφάλισης. Ειδικότερα πρέπει να μειωθεί το εργατικό κόστος στη βάση της μισθολογικής κλίμακας και παράλληλα να ληφθεί υπόψη η ανάγκη για εξυγίανση των δημόσιων οικονομικών.

2. Να προωθήσει την πλήρη υλοποίηση της προληπτικής προσέγγισης δίνοντας έμφαση στην έγκαιρη δράση για την αντιμετώπιση ατομικών αναγκών και την πρόληψη της μακροχρόνιας ανεργίας. Η πρόοδος στην επίτευξη κοινών και εθνικών στόχων πρέπει να παρακολουθείται στενά.

3. Να συνεχίσει να εξετάζει λεπτομερώς τα εμπόδια και τα αντικίνητρα που ευθύνονται για την αποθάρρυνση της συμμετοχής στην αγορά εργασίας όλων των ομάδων εργαζομένων, ειδικότερα των εργαζομένων μεγαλύτερης ηλικίας. Οι αλλαγές στα ποσοστά συμμετοχής στην αγορά εργασίας των εργαζομένων μεγαλύτερης ηλικίας

πρέπει να παρακολουθηθούν και να εγκριθούν περαιτέρω μέτρα για τη βελτίωση της απασχολησιμότητας αυτής της ομάδας.

4. Να αντιμετωπιστούν τα κενά στις δεξιότητες στην αγορά εργασίας, μέσω περαιτέρω βελτιώσεων στις διευθετήσεις για τη συνεχιζόμενη κατάρτιση σε συνεργασία με τους κοινωνικούς εταίρους και μέσω του καθορισμού ποσοτικών στόχων για τη διά βίου μάθηση. Στο πλαίσιο αυτό πρέπει να αναπτυχθούν σύγχρονα επαγγελματικά προφίλ για τη μαθητεία και την κατάρτιση και απαιτούνται μέτρα στα σχολεία για να διασφαλιστεί η ομαλότερη μετάβαση σε σύγχρονες θέσεις απασχόλησης στον εργασιακό χώρο.

5. Να συνεχίσει και να ενισχύσει τη διττή προσέγγιση συνδυάζοντας την ενσωμάτωση της διάστασης του φύλου και τα ειδικά μέτρα για ίσες ευκαιρίες, αποδίδοντας ιδιαίτερη προσοχή στον αντίκτυπο των συστημάτων φόρων και παροχών για την απασχόληση των γυναικών και λαμβάνοντας μέτρα για τη μείωση της διαφοράς στις αμοιβές μεταξύ των φύλων.

IV. ΕΛΛΑΔΑ

Προβλήματα στις επιδόσεις στον τομέα της απασχόλησης

Η Ελλάδα έχει ένα από τα χαμηλότερα ποσοστά απασχόλησης (55,5%) στην ΕΕ. Παρά τις πρόσφατες καλές επιδόσεις στον τομέα της απασχόλησης, η ανεργία αυξήθηκε τα τελευταία χρόνια ως αποτέλεσμα της αύξησης του εργατικού δυναμικού (γυναίκες και μετανάστες) και βρίσκεται ακόμα πάνω από το μέσο όρο της ΕΕ. Η μακροχρόνια ανεργία έχει επίσης αυξηθεί. Η κατάσταση αυτή αντανακλά τα διαρθρωτικά προβλήματα στην αγορά εργασίας.

– Τα ποσοστά της ανεργίας των νέων, των γυναικών και των μακροχρόνια ανέργων παραμένει υψηλό, πάνω από το μέσο όρο στην ΕΕ.

– Υπάρχει μεγάλη ψαλίδα μεταξύ των φύλων σε ό,τι αφορά τόσο την απασχόληση όσο και την ανεργία.

– Οι εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις περιέχουν κάποια μέτρα για την ανάπτυξη της διά βίου μάθησης αλλά δεν υπάρχει σαφής συνολική στρατηγική ενώ η ποιότητα της εκπαίδευσης και της επαγγελματικής κατάρτισης χρειάζεται βελτίωση.

– Οι μεγάλες διοικητικές επιβαρύνσεις παρεμποδίζουν την επιχειρησιακή ανάπτυξη, ιδίως στο στάδιο της εκκίνησης επιχειρήσεων και η απασχόληση στον τομέα των υπηρεσιών παραμένει σε χαμηλά ποσοστά, παρά τις βελτιώσεις σε ορισμένους τομείς.

– Η περιορισμένη χρήση των νέων τεχνολογιών και οι καθυστερήσεις στον εκσυγχρονισμό της οργάνωσης της εργασίας, που λειτουργούν ανασταλτικά για την αύξηση της παραγωγικότητας, συνεχίζουν να αποτελούν αντικείμενο ανησυχίας.

Ύστερα από ανάλυση της κατάστασης, φαίνεται ότι απαιτούνται περισσότερες προσπάθειες για την εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών και των συστάσεων σχετικά με: τη συνολική πολιτική προσέγγιση· την πρόληψη και την ενεργοποίηση· την ενσωμάτωση της διάστασης του φύλου και την αυξανόμενη συμμετοχή των γυναικών στην αγορά της εργασίας· την εκπαίδευση και την κατάρτιση· τη μείωση του διοικητικού βάρους και τον εκσυγχρονισμό της οργάνωσης της εργασίας.

<u>Η Ελλάδα συνεπώς πρέπει:</u>

1. Να αναπτύξει ένα πλαίσιο στρατηγικής και ένα σύνολο καλά διαρθρωμένων πολιτικών για την υλοποίηση των κατευθυντήριων γραμμών για την απασχόληση και στους τέσσερις άξονες.

2. Να λάβει αποφασιστικά και συνεκτικά μέτρα προκειμένου να αποτραπεί η μετατροπή της ανεργίας των νέων και των ενήλικων ανέργων σε μακροχρόνια ανεργία, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές 1 και 2, μέσω της ομαλής μεταρρύθμισης των υπηρεσιών απασχόλησης. Το στατιστικό σύστημα πρέπει να αναβαθμιστεί κατά τρόπον ώστε οι δείκτες πολιτικής για την πρόληψη και την ενεργοποίηση να είναι διαθέσιμοι σε εύθετο χρόνο και η πρόοδος να παρακολουθείται αποτελεσματικά.

3. Να εξετάσει προσεκτικότερα τα αντικίνητρα που περικλείονται στα συστήματα φόρων και παροχών που ενδέχεται να αποθαρρύνουν τη συμμετοχή στην αγορά εργασίας, ιδίως των γυναικών, κατά τρόπο ώστε να αυξηθούν προοδευτικά στα ποσοστά απασχόλησης των γυναικών και να ενισχυθεί η ενσωμάτωση της διάστασης του φύλου.

4. Να χαράξει μια σφαιρική στρατηγική για τη διά βίου μάθηση, συμπεριλαμβανομένου του καθορισμού στόχων και να βελτιώσει περαιτέρω την ποιότητα της εκπαίδευσης και της επαγγελματικής κατάρτισης ώστε να εμπλουτιστούν οι δεξιότητες του εργατικού δυναμικού· και να παρέχει μεγαλύτερη υποστήριξη στη συνεχιζόμενη κατάρτιση, ιδίως εμπλέκοντας τους κοινωνικούς εταίρους περισσότερο ενεργά.

5. Να χαράξει και να εφαρμόσει μια συνεκτική στρατηγική με στόχο τη σημαντική μείωση των διοικητικών επιβαρύνσεων για τη σύσταση νέων επιχειρήσεων, ώστε να τονωθεί το επιχειρηματικό πνεύμα και να αξιοποιηθούν πλήρως οι δυνατότητες του τομέα των υπηρεσιών για τη δημιουργία θέσεων εργασίας.

6. Να ενθαρρύνει τη συνεργασία των κοινωνικών εταίρων και να προωθήσει συγκεκριμένες δεσμεύσεις εκ μέρους των κοινωνικών εταίρων σε όλα τα κατάλληλα επίπεδα για τον εκσυγχρονισμό της οργάνωσης της εργασίας, με στόχο να ενισχύσει την παραγωγικότητα και την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων επιτυγχάνοντας παράλληλα την απαιτούμενη ισορροπία μεταξύ ευελιξίας και ασφάλειας.

V. ΙΣΠΑΝΙΑ

Προβλήματα στις επιδόσεις στον τομέα της απασχόλησης

Η Ισπανία βιώνει θετική οικονομική μεγέθυνση και αύξηση της απασχόλησης τα τελευταία χρόνια αλλά παραμένουν σοβαρές προκλήσεις.

– Το ποσοστό απασχόλησης, παρ' όλο που αυξάνεται, είναι ακόμα από τα χαμηλότερα στην Ευρώπη, η ανεργία βρίσκεται ακόμα στο υψηλό ποσοστό του 15,9% παρά τη σημαντική μείωση από το 1996. Η μακροχρόνια ανεργία έχει μειωθεί αλλά οι γυναίκες και οι μεγαλύτερης ηλικίας εργαζόμενοι είναι ακόμα αυτοί που θίγονται κυρίως από την ανεργία.

– Το ποσοστό της προσωρινής απασχόλησης είναι υψηλό, οι περισσότερες από τις προσωρινές θέσεις εργασίας έχουν σύντομη διάρκεια και τείνουν να καταλαμβάνονται από γυναίκες και νέους.

– Οι περιφερειακές ανισότητες είναι μεγάλες, ενώ η γεωγραφική κινητικότητα πολύ χαμηλή.

– Παρ' όλο που το ποσοστό της γυναικείας απασχόλησης αυξάνεται, παραμένει από τα χαμηλότερα στην Ευρώπη (37,6%), η ψαλίδα μεταξύ των φύλων σε ό,τι αφορά την απασχόληση ανέρχεται στο 30,3% και είναι η μεγαλύτερη στην Ευρώπη, η ανεργία μεταξύ των γυναικών τρέχει με 23,1%.

– Λιγότερο από το 35% του πληθυσμού ηλικίας 25-64 ετών έχουν ολοκληρώσει το ανώτερο επίπεδο της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, η πρόωρη εγκατάλειψη του σχολείου είναι διαδεδομένη και η συμμετοχή των ενηλίκων στην εκπαίδευση και την κατάρτιση είναι πολύ χαμηλή. Δεν υπάρχει σφαιρική προσέγγιση για τη διά βίου μάθηση.

Ύστερα από ανάλυση της κατάστασης, φαίνεται ότι απαιτούνται περισσότερες προσπάθειες για τις κατευθυντήριες γραμμές και τις συστάσεις σχετικά με: τις πολιτικές πρόληψης και ενεργοποίησης· τη βελτίωση του συστήματος στατιστικής παρακολούθησης· την ενσωμάτωση της διάστασης του φύλου· τη διά βίου μάθηση· την προσαρμοστικότητα και τα συστήματα φόρων και παροχών.

<u>Η Ισπανία συνεπώς πρέπει:</u>

1. Να συνεχίσει τον εκσυγχρονισμό των δημόσιων υπηρεσιών απασχόλησης για να βελτιώσει την αποτελεσματικότητά τους και να επιταχύνει την εφαρμογή της προληπτικής προσέγγισης έτσι ώστε να καλύψει όλους τους εν δυνάμει δικαιούχους. Τέτοιες προσπάθειες πρέπει να περιλαμβάνουν την ολοκλήρωση του συστήματος στατιστικής παρακολούθησης μέχρι τις αρχές του 2000.

2. Να καταβάλει μεγαλύτερες προσπάθειες για να στηρίξει την ενσωμάτωση της διάστασης των ίσων ευκαιριών σε όλα τα μέτρα ώστε να προσεγγίσει το ποσοστό απασχόλησης των γυναικών το μέσο όρο στην ΕΕ εντός ενός χρονικού πλαισίου που θα αντανακλά τον επείγοντα χαρακτήρα των μέτρων αυτών.

3. Να χαράξει και να υλοποιήσει μια συνεκτική στρατηγική για τη διά βίου μάθηση που θα περιέχει στόχους και θα καλύπτει την αρχική και συνεχιζόμενη εκπαίδευση και κατάρτιση κατά τρόπο ώστε να αυξηθούν τα επίπεδα εκπαιδευτικής επιτυχίας και η συμμετοχή των ενηλίκων σε δραστηριότητες εκπαίδευσης και κατάρτισης. Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί στο πρόβλημα της πρόωρης εγκατάλειψης του σχολείου.

4. Να συνεχίσει τις προσπάθειες, σε συνεργασία με τους κοινωνικούς εταίρους, για την προσαρμογή των εργασιακών σχέσεων, συμπεριλαμβανομένης της εργατικής νομοθεσίας, και την ανάπτυξη νέων μορφών οργάνωσης της εργασίας, διασφαλίζοντας τη σωστή ισορροπία μεταξύ ευελιξίας και ασφάλειας για το σύνολο του εργατικού δυναμικού.

5. Να εξετάσει τα κίνητρα/αντικίνητρα που εμπεριέχονται στα συστήματα φόρων και παροχών με σκοπό την αύξηση της συμμετοχής στην αγορά εργασίας και τη σταθερή απασχόληση.

VI. ΓΑΛΛΙΑ

Προβλήματα στις επιδόσεις στον τομέα της απασχόλησης

Η κατάσταση στην απασχόληση συνεχίζει να βελτιώνεται. Ωστόσο παραμένουν ορισμένα σημαντικά διαρθρωτικά προβλήματα.

– Η συμμετοχή ατόμων ηλικίας 55-64 ετών παραμένει αρκετά κάτω από το μέσο όρο στην ΕΕ (28,3% έναντι 35,9%) και το 1999 δεν σημειώθηκε αλλαγή της πτωτικής τάσης.

– Η μείωση της ανεργίας ήταν μικρή και το ποσοστό ανεργίας της τάξης του 11,3% είναι ακόμα πάνω από το μέσο όρο (10,8%) στην ΕΕ.

– Οι φόροι επί της εργασίας είναι υψηλοί.

Ύστερα από ανάλυση της κατάστασης, φαίνεται ότι απαιτούνται περισσότερες προσπάθειες για την εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών και των συστάσεων σχετικά με: την παραμονή των εργαζομένων μεγαλύτερης ηλικίας στον ενεργό βίο· τη μείωση του φορολογικού βάρους της εργασίας· την πρόληψη και τη διά βίου μάθηση.

Η Γαλλία συνεπώς πρέπει:

(1) Να εντείνει τις προσπάθειες της για να κάμψει την τάση πρόωρης εγκατάλειψης του εργασιακού βίου αναπτύσσοντας μια πιο εμπεριστατωμένη προσέγγιση και εμπλέκοντας τους κοινωνικούς εταίρους.

(2) Να εξακολουθήσει να εφαρμόζει και να αξιολογήσει μέτρα πολιτικής για τον περιορισμό του φορολογικού βάρους της εργασίας, κυρίως μέτρα που θα απευθύνονται στους ανειδίκευτους και χαμηλόμισθους εργαζόμενους.

(3) Να συνεχίσει να εφαρμόζει συστήματα εξατομικευμένης και έγκαιρης παρέμβασης για τους ανέργους και να χρησιμοποιεί σε μεγαλύτερο βαθμό τα συστήματα αυτά για την πρόληψη της ανεργίας των νέων και των ενηλίκων.

(4) Να συνεχίσει να καταβάλει προσπάθειες για τον εκσυγχρονισμό της οργάνωσης της εργασίας και τη στενή παρακολούθηση των πραγματικών αποτελεσμάτων της νομοθεσίας για την εβδομάδα των 35 ωρών· να λάβει μέτρα για την αύξηση της αποτελεσματικότητας της συνεχούς κατάρτισης και την προώθηση μιας σφαιρικής στρατηγικής για τη διά βίου μάθηση.

(5) Να συνεχίσει να εφαρμόζει συνεκτικές στρατηγικές, οι οποίες να περιλαμβάνουν κανονιστικά, φορολογικά και άλλα μέτρα, των οποίων ο σχεδιασμός θα στοχεύει στη μείωση των διοικητικών επιβαρύνσεων για τις επιχειρήσεις και να αξιολογήσει τον αντίκτυπο των συνεχιζόμενων προσπαθειών για τη δημιουργία νέων ευκαιριών απασχόλησης για τους νέους.

VII. ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Προβλήματα στις επιδόσεις στον τομέα της απασχόλησης

Οι επιδόσεις της Ιρλανδίας στον τομέα της οικονομίας και της απασχόλησης ήταν εξαιρετικές. Το 1999 το ποσοστό απασχόλησης ξεπέρασε το μέσο όρο στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Επιπλέον το ποσοστό ανεργίας συνέχισε να μειώνεται για όλες τις ηλικιακές ομάδες. Οι εξελίξεις αυτές παραπέμπουν σε μια περαιτέρω συρρίκνωση της προσφοράς στην αγορά εργασίας. Μερικά διαρθρωτικά προβλήματα ωστόσο εξακολουθούν να υπάρχουν.

– Όπως συμβαίνει και με μερικά άλλα κράτη μέλη, η αποφυγή ελλειμμάτων στην αγορά εργασίας και οι συναφείς πληθωριστικές πιέσεις στους μισθούς συνιστούν ένα βασικό πρόβλημα για την Ιρλανδία.

– Το ποσοστό συμμετοχής των γυναικών παραμένει χαμηλό και η ψαλίδα μεταξύ των φύλων ως προς την απασχόληση παρουσίασε μόνο μερική βελτίωση μεταξύ 1998 και 1999.

– Ως αποτέλεσμα των αυξανόμενων ελλειμμάτων στην αγορά εργασίας, έχει σημασία για την Ιρλανδία να επενδύσει στην εκπαίδευση και την κατάρτιση των ανέργων αλλά και των εργαζομένων. Πρόκειται για μία από τις λίγες χώρες που σημείωσε αύξηση στο ποσοστό των ανέργων που συμμετέχουν σε δραστηριότητες κατάρτισης. Ταυτόχρονα ο αριθμός των εργαζομένων που παρακολουθούν κατάρτιση παραμένει από τους χαμηλότερους στην Ένωση.

Ύστερα από ανάλυση της κατάστασης, φαίνεται ότι απαιτούνται περαιτέρω προσπάθειες για την εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών και των συστάσεων που αφορούν: τη συμμετοχή των γυναικών στην αγορά εργασίας και τη χάραξη στρατηγικής για την ενδοεπιχειρησιακή κατάρτιση και τη διά βίου μάθηση.

<u>Η Ιρλανδία πρέπει συνεπώς:</u>

(1) Να δώσει νέο έναυσμα στην εμπεριστατωμένη στρατηγική της με σκοπό να αυξήσει το ποσοστό των απασχολούμενων γυναικών, να εξαλείψει τα φορολογικά εμπόδια και να αυξήσει τις θέσεις στους παιδικούς σταθμούς· και να προχωρήσει σε ενέργειες για τη μείωση της ψαλίδας μεταξύ των φύλων ως προς τις αμοιβές.

(2) Να συνεχίσει και να εντείνει τις προσπάθειες της για τη διατήρηση της αύξησης της παραγωγικότητας και την αναβάθμιση των δεξιοτήτων και των προσόντων του εργατικού δυναμικού, δίνοντας περισσότερη έμφαση στην ενδοεπιχειρησιακή κατάρτιση και την περαιτέρω ανάπτυξη της διά βίου μάθησης, συμπεριλαμβανομένου του καθορισμού στόχων.

VIII. ΙΤΑΛΙΑ

Προβλήματα στις επιδόσεις στον τομέα της απασχόλησης

Η απασχόληση αυξήθηκε κατά τη διάρκεια του 1999, κυρίως χάρη στη θέσπιση φορολογικών κινήτρων και ευέλικτων εργασιακών ρυθμίσεων. Ωστόσο με τις βελτιώσεις αυτές δεν λύθηκαν στην ουσία τα διαρθρωτικά προβλήματα της ιταλικής αγοράς εργασίας.

– Το χαμηλό ποσοστό απασχόλησης της τάξης του 52,5% είναι περίπου 10 ποσοστιαίες μονάδες κάτω από το μέσο όρο της ΕΕ. Το ποσοστό απασχόλησης για τους εργαζομένους μεγαλύτερης ηλικίας είναι ιδιαίτερα χαμηλό και ανέρχεται στο 27,5%.

– Το ποσοστό απασχόλησης των γυναικών αυξήθηκε περισσότερο από το αντίστοιχο ποσοστό απασχόλησης των αντρών αλλά είναι από τα χαμηλότερα στην ΕΕ: 38,1%.

– Η ανεργία μειώθηκε στο 11,3% αλλά παραμένει 2 ποσοστιαίες μονάδες πάνω από το μέσο όρο στην ΕΕ. Το ποσοστό ανεργίας της τάξης του 12,4% για τα άτομα ηλικίας 15-24 ετών ήταν σχεδόν 4 ποσοστιαίες μονάδες μεγαλύτερο από το μέσο όρο στην ΕΕ. Η μακροχρόνια ανεργία βελτιώθηκε μόνο οριακά από 7,1% του εργατικού δυναμικού το 1998 σε 6,9% το 1999 αλλά αυξήθηκε ως αναλογία της συνολικής ανεργίας.

– Οι μεγάλες διαφορές μεταξύ των φύλων είναι χαρακτηριστικό γνώρισμα της αγοράς εργασίας – περίπου 30 ποσοστιαίες μονάδες – και η ανεργία των γυναικών, στο 15,6%, είναι σχεδόν διπλάσια από το ποσοστό ανεργίας των ανδρών που ανέρχεται στο 8,7%.

– Οι διαφορές μεταξύ των περιφερειών παραμένουν σημαντικές με ποσοστό ανεργίας 6,5% για την Κεντρική και Βόρεια Ιταλία και 22% για τη Νότια Ιταλία.

– Το 43,2% του εργατικού δυναμικού έχει ολοκληρώσει τον ανώτερο κύκλο της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, σε σύγκριση με το 42,5% που είναι ο μέσος όρος για την ΕΕ, αλλά μόνο το 6,1% των ενηλίκων συμμετέχουν σε ενέργειες εκπαίδευσης ή κατάρτισης, σε σύγκριση με το 8,7% που είναι ο μέσος όρος για την ΕΕ.

Ύστερα από ανάλυση της κατάστασης, φαίνεται ότι απαιτούνται περισσότερες προσπάθειες για την εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών και των συστάσεων σχετικά με: το συνδυασμό πολιτικών και για τους τέσσερις άξονες· τα συστήματα φόρων και παροχών· την πρόληψη και την ενεργοποίηση· την ενσωμάτωση της διάστασης του φύλου και τις διαφορές μεταξύ φύλων καθώς και τη διά βίου μάθηση.

Η Ιταλία συνεπώς πρέπει:

1. Να αντιμετωπίσει την έλλειψη ισορροπίας στο συνδυασμό πολιτικών και στους τέσσερις άξονες, εφαρμόζοντας αποτελεσματικά πολιτικές για την απασχοληsιμότητα, επιδιώκοντας τον εκσυγχρονισμό της οργάνωσης της εργασίας, συμπεριλαμβανομένου του κανονιστικού πλαισίου και αναπτύσσοντας μια σφαιρική στρατηγική για τις ίσες ευκαιρίες.

2. Να συνεχίσει την υλοποίηση της μεταρρύθμισης των συνταξιοδοτικών συστημάτων και των άλλων συστημάτων παροχών ώστε να μειωθεί η έξοδος από την αγορά εργασίας για συνταξιοδότηση ή χάρη σε άλλα συστήματα παροχών· και να συνεχίσει να καταβάλει προσπάθειες για τη μείωση του φορολογικού βάρους, ειδικότερα των χαμηλόμισθων εργαζομένων.

3. Να προβεί σε αποτελεσματικές ενέργειες για την πρόληψη της μετατροπής της ανεργίας των νέων και των ενηλίκων σε μακροχρόνια ανεργία: η πλήρης υλοποίηση της μεταρρύθμισης των δημόσιων υπηρεσιών απασχόλησης σε όλη τη χώρα και του συστήματος πληροφοριών για την απασχόληση πρέπει να επιταχυνθούν για να αποφευχθούν περαιτέρω καθυστερήσεις· οι προσπάθειες για την αναβάθμιση του συστήματος στατιστικής παρακολούθησης πρέπει να συνεχιστούν κατά τρόπον ώστε οι δείκτες πολιτικής και αποτελεσμάτων να είναι διαθέσιμοι σε εύθετο χρόνο.

4. Να συνεχίσει να καταβάλει προσπάθειες ώστε να παρέχονται περισσότερες και καλύτερες ευκαιρίες απασχόλησης στις γυναίκες με σκοπό τη μείωση των μεγάλων διαφορών μεταξύ των φύλων σε ό,τι αφορά την απασχόληση και την ανεργία. Η ενσωμάτωση της διάστασης του φύλου πρέπει να συνεχιστεί.

5. Να χαράξει και να υλοποιήσει μια συνεκτική στρατηγική για τη διά βίου μάθηση, συμπεριλαμβανομένων εθνικών στόχων· οι κοινωνικοί εταίροι πρέπει να κινητοποιηθούν για να παρέχουν περισσότερες ευκαιρίες κατάρτισης στο εργατικό δυναμικό.

IX. ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Προβλήματα στις επιδόσεις στον τομέα της απασχόλησης

Οι συνθήκες στην αγορά εργασίας στο Λουξεμβούργο ήταν καλές το 1999, συνοδεύονταν δε από ισχυρή οικονομική μεγέθυνση και την υψηλότερη αύξηση στο ποσοστό απασχόλησης στην ΕΕ (4,8%). Το ποσοστό ανεργίας συνέχισε να μειώνεται και παραμένει το χαμηλότερο στην ΕΕ (2,3%). Ωστόσο εντοπίζονται μερικά διαρθρωτικά προβλήματα.

– Το συνολικό ποσοστό εθνικής απασχόλησης είναι πολύ χαμηλό παρά την πολύ καλή κατάσταση στην απασχόληση με μεγάλο αριθμό διασυνοριακών εργαζομένων. Τα ποσοστά είναι ιδιαίτερα χαμηλά για εργαζομένους ηλικίας άνω των 55 ετών (26,3%) και για τις γυναίκες (48,5%), παρ' όλο που τα ποσοστά αυτά αυξήθηκαν από το 1998 και μετά.

– Η ψαλίδα μεταξύ των φύλων στην απασχόληση είναι μία από τις μεγαλύτερες στην ΕΕ και βρίσκεται στο 25,9%.

– Η εγχώρια προσφορά ειδικευμένου εργατικού δυναμικού είναι ανεπαρκής.

– Το ποσοστό των ενήλικων εργαζομένων που συμμετέχουν σε ενέργειες εκπαίδευσης και κατάρτισης παραμένει χαμηλό (5,3%).

Ύστερα από ανάλυση της κατάστασης, φαίνεται ότι απαιτούνται περαιτέρω προσπάθειες για την εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών και των συστάσεων σχετικά με: τον κοινωνικό διάλογο, τη συμμετοχή των εργαζομένων μεγαλύτερης ηλικίας και των γυναικών στην αγορά εργασίας και τη διά βίου μάθηση.

<u>Το Λουξεμβούργο συνεπώς πρέπει:</u>

1. Να ενθαρρύνει τους κοινωνικούς εταίρους να παγιώσουν έναν εποικοδομητικό διάλογο, καθώς αυτό είναι απολύτως αναγκαίο για την επιτυχία των πολιτικών απασχόλησης όπως αυτές περιγράφονται στο εθνικό σχέδιο δράσης.

2. Να καταβάλει προσπάθειες και να εφαρμόσει μέτρα με σκοπό την αύξηση των ποσοστών συμμετοχής στην αγορά εργασίας για τους εργαζομένους μεγαλύτερης ηλικίας και τις γυναίκες, συμπεριλαμβανομένης της επανεξέτασης των συστημάτων φόρων και παροχών· και να λάβει μέτρα για την προώθηση της ενσωμάτωσης της διάστασης του φύλου σε όλες τις πολιτικές.

3. Να συνεχίσει την εφαρμογή του νόμου-πλαίσιο για τη συνεχιζόμενη επαγγελματική κατάρτιση και να προωθήσει τις εργασίες για τη χάραξη και εφαρμογή πολιτικής στον τομέα αυτόν, συμπεριλαμβανομένου του καθορισμού στόχων, έτσι ώστε να αυξηθούν τα ποσοστά συμμετοχής στην εκπαίδευση και την κατάρτιση.

Χ. ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Προβλήματα στις επιδόσεις στον τομέα της απασχόλησης

Οι Κάτω Χώρες παρουσίασαν υγιή αύξηση της απασχόλησης το 1999 και τα ποσοστά απασχόλησης είναι σαφώς πάνω από το μέσο όρο της ΕΕ. Το ποσοστό ανεργίας συνέχισε να μειώνεται το 1999 και έφθασε το 3,3%, κάτω από το μέσο όρο της ΕΕ. Υπάρχουν ωστόσο μερικά διαρθρωτικά προβλήματα.

– Παρ' όλο που η μακροχρόνια ανεργία μειώνεται, υπάρχουν μόνιμα προβλήματα με ορισμένες ομάδες του πληθυσμού, ειδικότερα τους χαμηλόμισθους εργαζομένους, τους εργαζομένους μεγαλύτερης ηλικίας και τις εθνικές μειονότητες.

– Μεγάλος αριθμός ατόμων σε ηλικία εργασίας εξακολουθεί να βρίσκεται εκτός αγοράς εργασίας λόγω αναπηρίας και άλλων παροχών κοινωνικής πρόνοιας.

Αναδύονται ελλείμματα στην αγορά εργασίας και συναφείς πληθωριστικές πιέσεις στους μισθούς. Ύστερα από ανάλυση της κατάστασης, φαίνεται ότι απαιτούνται περισσότερες προσπάθειες για τις κατευθυντήριες γραμμές και τις συστάσεις σχετικά με: τα συστήματα φόρων και παροχών και το σύστημα στατιστικής παρακολούθησης.

Οι Κάτω Χώρες συνεπώς πρέπει:

(1) Να συνεχίσουν να συνεργάζονται με τους κοινωνικούς εταίρους, να μειώσουν τα αντικίνητρα στο σύστημα παροχών που ενδέχεται να λειτουργούν αποτρεπτικά για τη συμμετοχή στην ανοικτή αγορά εργασίας, ειδικότερα των ατόμων εκείνων που λαμβάνουν παροχές αναπηρίας, και να παράγουν παγίδες φτώχειας.

(2) Να συνεχίζουν να αναβαθμίζουν το στατιστικό σύστημα έτσι ώστε οι δείκτες πολιτικής και αποτελεσμάτων να είναι διαθέσιμοι έγκαιρα για να χρησιμοποιηθούν για την παρακολούθηση και την αξιολόγηση της εφαρμογής της προληπτικής προσέγγισης.

XI. ΑΥΣΤΡΙΑ

Προβλήματα στις επιδόσεις στον τομέα της απασχόλησης

Οι επιδόσεις της αγοράς εργασίας στην Αυστρία βελτιώθηκαν πέρσι όταν το συνολικό ποσοστό απασχόλησης έφτασε το 68,2% (59,7% για τις γυναίκες). Το ποσοστό αυτό πλησιάζει το στόχο του 70% που καθορίστηκε στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Λισσαβώνας και είναι πάνω από το μέσο όρο στην ΕΕ. Η ανεργία μειώθηκε σε 3,7% το 1999 και το ποσοστό της μακροχρόνιας ανεργίας και της ανεργίας των νέων είναι από τα χαμηλότερα στην ΕΕ. Παρά τις συνολικά καλές επιδόσεις, εξακολουθούν να υφίστανται μερικά διαρθρωτικά προβλήματα στην αγορά εργασίας.

– Η συνολική φορολογική επιβάρυνση είναι μεγαλύτερη από το μέσο όρο στην ΕΕ και η φορολογική πίεση επί της εργασίας αυξήθηκε την περίοδο από το 1994 έως το 1998. Η προσδοκώμενη μείωση του μη μισθολογικού εργατικού κόστους κατά 0,4 ποσοστιαίες μονάδες του ΑεγχΠ έως το 2003 είναι μόνο ένα μικρό βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση.

– Υπάρχει ακόμα σημαντική διαφορά μεταξύ των φύλων τόσο ως προς την απασχόληση όσο και ως προς την ανεργία, παρά το γεγονός ότι το ποσοστό απασχόλησης για τις γυναίκες είναι μεγαλύτερο από το μέσο όρο στην ΕΕ.

– Το ποσοστό ανεργίας των εργαζομένων μεγαλύτερης ηλικίας είναι κάτω από το μέσο όρο της ΕΕ, αλλά η ανεργία για τα άτομα ηλικίας άνω των 50 παραμένει υψηλή και είναι διπλάσια του μέσου όρου.

Ύστερα από ανάλυση της κατάστασης, φαίνεται ότι απαιτούνται περισσότερες προσπάθειες για την εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών και των συστάσεων σχετικά με: την απασχολησιμότητα των εργαζομένων μεγαλύτερης ηλικίας, την ενσωμάτωση της διάστασης του φύλου σε όλες τις πολιτικές και τη φορολογία της εργασίας.

<u>Η Αυστρία συνεπώς πρέπει:</u>

1. Να συνεχίσει να καταβάλει προσπάθειες για να ανταποκριθεί στις δεσμεύσεις της για τη μεταρρύθμιση των συστημάτων πρόωρης συνταξιοδότησης και άλλων μέτρων για την παράταση του επαγγελματικού βίου των εργαζομένων μεγαλύτερης ηλικίας, έτσι ώστε να αυξηθεί το ποσοστό απασχόλησης των εργαζομένων μεγαλύτερης ηλικίας.

2. Να επιδιώξει μια σφαιρική στρατηγική για τη μείωση της σημαντικής ακόμα διαφοράς μεταξύ των φύλων στην απασχόληση, για παράδειγμα μέσω μέτρων που βοηθούν τη μείωση της διαφοράς στις αμοιβές και διευκολύνουν το συνδυασμό οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής.

3. Να καταβάλει μεγαλύτερες προσπάθειες για τη μείωση του μεγάλου φορολογικού βάρους της εργασίας, δίνοντας ιδίως προσοχή σε εκείνες τις ομάδες του πληθυσμού που αντιμετωπίζουν προβλήματα στην αγορά εργασίας.

XII. ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Προβλήματα στις επιδόσεις στον τομέα της απασχόλησης

Η κατάσταση στην απασχόληση βελτιώθηκε περαιτέρω το 1999, επιβεβαιώνοντας τη θετική τάση του προηγούμενου χρόνου. Η ανεργία εμφανίζει ένα από τα χαμηλότερα ποσοστά στην ΕΕ και η μακροχρόνια ανεργία μειώνεται με ταχείς ρυθμούς. Ωστόσο η αγορά εργασίας υποφέρει από διαρθρωτικές αδυναμίες που απαιτούν δράση:

– Το μέσο επίπεδο δεξιοτήτων του εργατικού δυναμικού είναι χαμηλό. Μόνο το 21,2% έχει ολοκληρώσει τον ανώτερο κύκλο της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης σε σύγκριση με το μέσο όρο της ΕΕ που είναι περίπου 60%. Η συμμετοχή σε δραστηριότητες εκπαίδευσης και κατάρτισης που είναι μόνο 3,6% βρίσκεται κάτω από τον αντίστοιχο μέσο όρο της ΕΕ, δηλ. από το 8,7% και το 45% των νέων ηλικίας 18-24 ετών έχει εγκαταλείψει πρόωρα το σχολείο.

– Οι δυνατότητες του τομέα των υπηρεσιών για τη δημιουργία θέσεων εργασίας είναι μεγάλες, όπως φαίνεται από το ποσοστό απασχόλησης στον τομέα αυτόν που ανέρχεται σε 36,2%, αλλά δεν έχει χαραχτεί μία συνεκτική στρατηγική για την τόνωση του επιχειρηματικού πνεύματος.

– Χρειάζεται μεγάλη συμβολή από τους κοινωνικούς εταίρους για να αντιμετωπιστούν οι βασικές προκλήσεις της πορτογαλικής αγοράς εργασίας, ιδίως το χαμηλό επίπεδο δεξιοτήτων, ο εκσυγχρονισμός της οργάνωσης της εργασίας και οι εργασιακές σχέσεις.

– Ο διαχωρισμός λόγω φύλου στην αγορά εργασίας αυξήθηκε από το 1997 και είναι από τους υψηλότερους σε ό,τι αφορά το διαχωρισμό κατά κλάδους.

Ύστερα από ανάλυση της κατάστασης, φαίνεται ότι απαιτούνται περισσότερες προσπάθειες για τις κατευθυντήριες γραμμές και τις συστάσεις σχετικά με: την εκπαίδευση και την κατάρτιση· τη μείωση του διοικητικού βάρους για τις επιχειρήσεις· την προσέγγιση των κοινωνικών εταίρων· το διαχωρισμό της αγοράς εργασίας λόγω φύλου και την πρόσβαση στην υποδομή για τη φροντίδα των παιδιών.

Η Πορτογαλία συνεπώς πρέπει:

1. Να χαράξει και να υλοποιήσει μια σφαιρική στρατηγική για τη διά βίου μάθηση που θα αντιμετωπίζει επίσης το πρόβλημα της πρόωρης εγκατάλειψης του σχολείου, θα θέτει σαφείς στόχους και θα παρέχει σωστές λύσεις. Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί στην ποιότητα της εκπαίδευσης και της κατάρτισης ώστε να αποφευχθούν τα ελλείμματα στις δεξιότητες.

2. Να συνεχίσει τις προσπάθειες για τη μείωση των διοικητικών επιβαρύνσεων για τις επιχειρήσεις, την αξιοποίηση των δυνατοτήτων του τομέα των υπηρεσιών για τη δημιουργία θέσεων εργασίας και την αύξηση της δημιουργίας θέσεων εργασίας για μέσο και υψηλά ειδικευμένο εργατικό δυναμικό στον τομέα των υπηρεσιών.

3. Να συνεχίσει τις προσπάθειες για την εφαρμογή μιας συναινετικής προσέγγισης και την ανάληψη συγκεκριμένων δεσμεύσεων από τους κοινωνικούς εταίρους, ιδίως

στον τομέα του εκσυγχρονισμού της οργάνωσης της εργασίας, και για την προσαρμογή των εργασιακών σχέσεων, συμπεριλαμβανομένης της εργατικής νομοθεσίας και της συνεχιζόμενης κατάρτισης.

4. Να συνεχίσει να καταβάλει προσπάθειες για το συνδυασμό επαγγελματικής και οικογενειακής ζωής, βελτιώνοντας την υποδομή για τη φροντίδα των παιδιών και να εξετάσει τρόπους για την αντιμετώπιση του επαγγελματικού διαχωρισμού της αγοράς εργασίας λόγω φύλου.

XIII. ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

Προβλήματα στις επιδόσεις στον τομέα της απασχόλησης

Ενώ στη Φινλανδία διατηρήθηκε ο ρυθμός οικονομικής μεγέθυνσης τα τελευταία πέντε χρόνια, υπάρχουν ακόμα μερικά σημαντικά διαρθρωτικά προβλήματα.

– Το συνολικό ποσοστό ανεργίας, που είναι σε μεγάλο βαθμό διαρθρωτική, είναι ακόμα υψηλό και ανέρχεται σε 10,2%. Η ανεργία των νέων και η μακροχρόνια ανεργία για τα άτομα ηλικίας άνω των 50 ετών εξακολουθούν να προκαλούν ανησυχία.

– Με τις πρόσφατες πρωτοβουλίες η Φινλανδία σημείωσε πρόοδο στην ελάφρυνση του φορολογικού βάρους της εργασίας. Ωστόσο εξακολουθεί να είναι μεγαλύτερη από το μέσο όρο στην ΕΕ.

– Η Φινλανδία αντιμετωπίζει ελλείμματα δεξιοτήτων σε αρκετούς τομείς (για θέσεις εργασίας με υψηλή αλλά και χαμηλή εξειδίκευση) και υπάρχει γενικότερα η ανάγκη κινητοποίησης του εργατικού δυναμικού με έμφαση στις ποιοτικές ενεργητικές πολιτικές για την αγορά εργασίας.

– Οι περιφερειακές ανισότητες ως προς την απασχόληση είναι ακόμα μεγάλες.

Ύστερα από ανάλυση της κατάστασης, φαίνεται ότι απαιτούνται προσπάθειες για την εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών και των συστάσεων που αφορούν: τα συστήματα φόρων και παροχών, το φορολογικό βάρος της εργασίας και το διαχωρισμό της αγοράς εργασίας λόγω φύλου κατά επαγγέλματα και κλάδους.

Η Φινλανδία συνεπώς πρέπει:

1. Να συνεχίσει την επανεξέταση των υφιστάμενων συστημάτων φόρων και παροχών ώστε να αυξηθούν τα κίνητρα για εργασία και οι προσλήψεις και να εστιάσει τις πολιτικές της για τη διά βίου μάθηση στους εργαζομένους μεγαλύτερης ηλικίας ώστε αυτοί να παραμείνουν περισσότερο χρόνο ενεργά μέλη του εργατικού δυναμικού.

2. Να συνεχίσει τις πρόσφατες πολιτικές πρωτοβουλίες με σκοπό τη μείωση του φορολογικού βάρους της εργασίας, συνεκτιμώντας τις συνθήκες που επικρατούν στην οικονομία και την απασχόληση στη χώρα.

3. Να παρακολουθήσει και να αξιολογήσει, στο πλαίσιο μιας προσέγγισης που θα βασίζεται στην ενσωμάτωση της διάστασης των φύλων σε όλες τις πολιτικές, τα τρέχοντα επίπεδα διαχωρισμού της αγοράς εργασίας λόγω φύλου κατά επαγγέλματα και κλάδους.

XIV. ΣΟΥΗΔΙΑ

Προβλήματα στις επιδόσεις στον τομέα της απασχόλησης

Η Σουηδία έχει ένα από τα υψηλότερα ποσοστά απασχόλησης στην ΕΕ. Οι επιδόσεις της στον τομέα της δημιουργίας θέσεων εργασίας βελτιώθηκαν πρόσφατα με αποτέλεσμα να μειωθεί η ανεργία σε 7,2% το 1999. Ωστόσο υφίστανται ακόμα ορισμένα διαρθρωτικά προβλήματα στην αγορά εργασίας.

– Το φορολογικό βάρος της εργασίας παραμένει μεγάλη, ειδικότερα για τους σχετικά ανειδίκευτους και τους χαμηλόμισθους εργαζομένους. Η Σουηδία συνεχίζει να εμφανίζει τα υψηλότερα ποσοστά φορολόγησης της μισθωτής εργασίας στην ΕΕ – 52,7% το 1998 σε σύγκριση με το 32,9% που είναι ο μέσος όρος στην ΕΕ.

– Μεγάλος αριθμός των ατόμων σε ηλικία εργασίας εξαρτώνται από παροχές της κοινωνικής πρόνοιας.

– Τα ελλείμματα σε δεξιότητες, ιδίως σε επίπεδο περιφερειών, αποτελούν πλέον ένα σημαντικό ανασταλτικό παράγοντα για την οικονομική μεγέθυνση και την περιφερειακή ανάπτυξη.

– Το τρέχον επίπεδο διαχωρισμού της αγοράς εργασίας μεταξύ ανδρών και γυναικών ως προς τα επαγγέλματα και τους κλάδους εξακολουθεί να είναι ανησυχητικό, παρά τις εύρυθμες πολιτικές για τις ίσες ευκαιρίες.

Ύστερα από ανάλυση της κατάστασης, φαίνεται ότι απαιτούνται περισσότερες προσπάθειες για την εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών και των συστάσεων σχετικά με: το φορολογικό βάρος της εργασίας και την ενσωμάτωση της διάστασης του φύλου.

<u>Η Σουηδία συνεπώς πρέπει:</u>

1. Να καταβάλει μεγαλύτερες προσπάθειες, συμπεριλαμβανομένου του καθορισμού στόχου σε εθνικό επίπεδο, για να μειώσει σημαντικά το υψηλό φορολογικό βάρος της εργασίας, ιδίως για τους χαμηλόμισθους εργαζομένους.

2. Να επιδιώξει τη συνέχιση των πολιτικών πρωτοβουλιών για την αναπροσαρμογή των συστημάτων παροχών και βοηθείας, ώστε να δημιουργηθούν κίνητρα για την ανάληψη εργασίας.

3. Να παρακολουθήσει και να αξιολογήσει τα τρέχοντα επίπεδα διαχωρισμού της αγοράς εργασίας λόγω φύλου κατά επαγγέλματα και κλάδους, ως αναπόσπαστο μέρος των μεταρρυθμίσεων που αφορούν την ενσωμάτωση της διάστασης του φύλου σε όλες τις πολιτικές και οι οποίες δρομολογήθηκαν το 1999.

XV. ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Προβλήματα στις επιδόσεις στον τομέα της απασχόλησης

Στο ΗΒ σημειώθηκε υγιής αύξηση της απασχόλησης το 1999 και τα ποσοστά απασχόλησης για άνδρες και γυναίκες είναι σαφώς πάνω από το μέσο όρο της ΕΕ. Το ποσοστό ανεργίας συνέχισε να μειώνεται το 1999 και έφθασε το 6,1%, κάτω από το μέσο όρο της ΕΕ. Ωστόσο εξακολουθούν να υφίστανται σημαντικά διαρθρωτικά προβλήματα:

– Οι εισροές στη μακροχρόνια ανεργία των νέων και των ενηλίκων (17% και 11% αντίστοιχα) είναι μεγαλύτερες από εκείνες των κρατών μελών με τις καλύτερες επιδόσεις.

– Παρά την πτωτική τάση της μακροχρόνιας ανεργίας, υφίστανται ακόμα προβλήματα για ορισμένες ομάδες του πληθυσμού, ειδικότερα για τα νοικοκυριά στα οποία κανένας δεν εργάζεται, τις μειονεκτούσες ομάδες και για ορισμένες γεωγραφικές περιοχές. Η αεργία για τους μόνους γονείς παραμένει πρόβλημα.

– Σε ορισμένους τομείς, ιδίως αυτόν της τεχνολογίας των πληροφοριών, παρατηρούνται κενά στις δεξιότητες. Το χαμηλό επίπεδο βασικών δεξιοτήτων είναι ένα γενικευμένο πρόβλημα για το ΗΒ.

– Παρά τη μείωση στη διαφορά μεταξύ των φύλων ως προς τις αμοιβές, αυτή παραμένει υψηλή σε σχέση με το μέσο όρο στην ΕΕ. Η ψαλίδα μεταξύ των φύλων ως προς την απασχόληση που αποδίδεται στις συνέπειες της απόκτησης παιδιών, είναι επίσης η μεγαλύτερη στην ΕΕ και δείχνει ότι υπάρχει ανάγκη για επαρκή και προσιτή υποδομή για τη φροντίδα των παιδιών.

– Τα τρέχοντα επίπεδα διαχωρισμού της αγοράς εργασίας μεταξύ ανδρών και γυναικών, τόσο ως προς τα επαγγέλματα όσο και τους κλάδους, είναι υψηλότερη από τον αντίστοιχο μέσο όρο στην ΕΕ.

Ύστερα από ανάλυση της κατάστασης, φαίνεται ότι απαιτούνται περαιτέρω προσπάθειες για τις κατευθυντήριες γραμμές και τις συστάσεις που αφορούν: την προσαρμοστικότητα, τη διαφορά μεταξύ φύλων ως προς τις αμοιβές, την υποδομή για τη φροντίδα των παιδιών, την προληπτική στρατηγική για την ανεργία και τη διά βίου μάθηση.

<u>Το Ηνωμένο Βασίλειο συνεπώς πρέπει:</u>

(1) Να βελτιώσει την ισορροπία στην εφαρμογή των πολιτικών για τις κατευθυντήριες γραμμές έτσι ώστε να ενταθούν και να γίνουν ορατές οι προσπάθειες για τον εκσυγχρονισμό της οργάνωσης της εργασίας, ιδίως ενισχύοντας τη συνεργασία των κοινωνικών εταίρων σε όλα τα επίπεδα.

(2) Να συνεχίσει τις προσπάθειες για τη μείωση της διαφοράς μεταξύ των φύλων ως προς τις αμοιβές και να λάβει μέτρα για τη βελτίωση της παιδικής μέριμνας, ώστε να διευκολυνθούν στην ανάληψη εργασίας άνδρες και γυναίκες με οικογενειακές υποχρεώσεις. Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί στις ανάγκες των μόνων γονέων.

(3) Να ενισχύσει τις ενεργητικές πολιτικές για την αγορά εργασίας που απευθύνονται στους ενήλικους ανέργους προτού αυτοί συμπληρώσουν 12 μήνες ανεργίας, ώστε να αυξηθεί ο αριθμός των δικαιούχων των ενεργητικών μέτρων και να συμπληρωθεί η υποστήριξη που παρέχεται από το σύστημα επιδότησης των αιτούντων εργασία (Jobseekers' Allowance Regime).

(4) Να ενταθούν οι προσπάθειες για την ανάληψη πρωτοβουλιών στον τομέα της διά βίου μάθησης, ιδίως αυτές για την αύξηση του γενικού επιπέδου των βασικών δεξιοτήτων, και να καταδειχθεί πώς θα εξασφαλιστεί η πρόσβαση στη διά βίου μάθηση των ομάδων εκείνων που παραδοσιακά είναι απρόθυμες να δραστηριοποιηθούν ή δεν είναι σε θέση να βρουν την κατάλληλη διέξοδο.